

Bilag 3

Socialministeriet.

København, den 25. marts 1949.

I skrivelse af 23. d. m. har det ærede udvalg forespurgt, hvorvidt socialministeren kan gå med til, at de første 13 uger fortsat kan holdes udenfor ulykkesforsikringsloven, såfremt der for dette tidsrum fastsættes en tvungen dagpengeforsikring.

I denne anledning skal man meddele følgende:

De til tegning af lovpligtig ulykkesforsikring anerkendte forsikringsselskaber er i henhold til lovens § 15 undergivet visse særlige regler om den sikkerhed, der skal foreligge for, at kravene til enhver tid skal kunne opfyldes, og de er undergivet særlige regler om præmieberegningen og om administrationsudgifternes størrelse. Såfremt også andre selskaber end de anerkendte skulle kunne overtage en risiko i henhold til ulykkesforsikringsloven, nemlig for de første 13 uger, måtte det være en nødvendig forudsætning herfor, at disse selskaber blev undergivet samme regler, det vil i virkeligheden sige, at de måtte anerkendes efter ulykkesforsikringslovens regler.

Imod at gå udenfor de anerkendte selskabers kreds forsåvidt angår en vis del af dagpengeydelsen kan iøvrigt anføres, at dette vil medføre en for sagernes behandling meget uheldig og formentlig også fordyrende splittelse af administrationen, idet efter omstændighederne 2 forskellige selskaber skal beskæftige sig med samme sag og meget let vil trække sagens endelige afgørelse i langdrag, hvilket atter vil betyde en fordyrelse af selve forsikringen, fordi dagpengene løber, indtil sagen er afgjort. Endvidere kan det anføres, at kun de anerkendte selskaber er i besiddelse af den erfaring, der i det hele taget gør det muligt at lade forsikringsselskabet og ikke direktoratet for ulykkesforsikringen tage stilling til, om der skal udbetales dagpenge indenfor de første 13 uger. Det er vigtigt at netop det selskab, til hvilket skaden først anmeldes, og som skal tage stilling til, om dagpengene skal udbetales, har denne erfaring, idet der på sagens indledende stadium skal træffes den vigtige og ofte vanskelige bestemmelse, om tilfældet overhovedet henhører under loven, altså f. eks. om der foreligger et ulykkestilfælde i lovens forstand. Denne bestemmelse kan ikke træffes af et selskab uden forudsætninger for behandling af sager af den art.

Man kan derfor ikke gå med til en ordning som den skitserede.

Johan Strøm.

Juhl-Christensen.

Landstingets udvalg angående forslag til lov om ændringer i ulykkesforsikringsloven.